

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/419/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211214786
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2211214786.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., Novodvorská 994, Praha 4, IČO: 25 117 483, zastúpený Tomášom Kušnírom, s.r.o. Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: O. X., ml., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. A. E. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 8, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpené HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 423,82 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede, č.k. 9C/216/2011-25 zo dňa 20. októbra 2011, v zamietajúcej časti a súvisiacom výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd rozsudkom rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 346,87 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 346,87 Eur od 03.06.2008 do zaplatenia, a zaplatiť 20,80 Eur z titulu súdneho poplatku za návrh do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách rozhodol výrokom, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Po aplikácii ust. § 115a ods. 2, ust. § 156 ods. 3 a § 200ea ods. 1 O.s.p, ust. § 1, 2 a 3 písm. a) a b), § 4 ods. 1,2,3,4,5,6,7,8 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere - 18.12.2007 preskúmal zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.12.2007, ktorý podpísal a uzatvoril odporca s Beneficial Finance, s.r.o., a zistil, že zmluva bola uzatvorená medzi spotrebiteľom a veriteľom. Spotrebiteľom je fyzická osoba, veriteľom je nebankový subjekt. Fyzická osoba ako odporca úver zobrať na nákup tovaru, a to kachly, ktoré bližšie nie sú vyšpecifikované v tejto zmluve. Zmluva v ďalšom okienku dole vľavo obsahuje rozpis úveru, a to celková kúpna cena vo výške 9.197,- Sk, suma úveru 9.197,- Sk, ročná úroková sadzba dohodnutá na 32,28 %, RPMN dohodnuté vo výške 37,43 %, boli dohodnuté mesačné splátky a to 26 x 496,- Sk. Iné náležitosti zmluva nemá. Preto súd postráda v zmysle platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere § 4 ods. 5, kedy od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a taktiež § 4 ods. 3 písm. b/ citovaného zákona, kedy súd postráda dojednanie o sankcii za porušenie zmluvy. V danom prípade preto súd nemá preukázané, že by sa účastníci konania dohodli, čo do výšky podmienok zmluvných pokút za omeškание s platením splátok vo výške 33,19 Eur a zmluvné pokuty za predčasné ukončenie zmluvy vo výške 43,75 Eur. Preto v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. Čo sa týka istiny 305,28 Eur a úroku z úveru do odstúpenia od zmluvy vo výške 41,59 Eur, tieto sumy súd priznal navrhovateľovi ako opodstatnené spolu s úrokmi z omeškania za obdobie od 03.06.2008 vo výške 8,5 % ročne zo sumy 346,87 Eur. V ostatnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Úroky z omeškania súd priznal navrhovateľovi podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. - výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd mal za preukázané, že výška úrokov k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda ku 03.06.2008 bol 4,25 %, dvojnásobok takto činí 8,5 %. V tejto časti čo do určenej výšky úrokov z omeškania je

návrh určený správne. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa zásady úspešnosti, nakoľko navrhovateľ mal vo veci iba čiastočný úspech, vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Proti tomuto rozsudku v časti zamietnutia návrhu podal odvolanie navrhovateľ. dôvodom podania odvolanie bolo už aj súd prvého stupňa a vec nesprávne právne posúdil. S poukazom na ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka navrhovateľ tvrdil, že preukázal súdu už čoho pozostáva zmluvná pokuta za predčasné ukončenie zmluvy vo výške 43,75 eura. Predmetná zmluvná pokuta bola dohodnutá obchodnými podmienkami konkrétne v článku v 4 k, pričom tieto tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18. 12. 2007. Rovnako aj zmluvná pokuta za omeškanie platby vo výške 33,19 euro bola rovnako dohodnutá obchodnými podmienkami v čl. 2 písm. f) a body ii) súhlasil odporca, že zaplatí navrhovateľovi ktorý bude oprávnený pripísať sumu akýchkoľvek nákladov na ľarchu jeho účtu, ktoré vzniknú navrhovateľovi pri vymáhaní sumy úveru (vyplýva z toho, že výška zmluvnej pokuty za omeškanie platby je v obchodných podmienkach jednoznačne určená). Podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak odporca prehlásil, že si obchodné podmienky vzťahujúce sa k zmluve prečítal porozumel im a pokladá ich ustanovenia za záväzné. Potom s poukazom na ustanovenie § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka odvolateľ poukázal na tože dojednania, ak obchodných podmienkach treba prikladať rovnakú vážnosť a dôležitosť aj zmluvným ustanoveniam. Písomná forma dojednania zmluvnej pokuty bola dodržaná, spôsobu určenia výška zmluvnej pokuty jednoznačne vyplýva z článku 4 a článku 2 písm. f) body ii) obchodných podmienok, preto dojednanie o zmluvnej pokute spĺňa náležitosti ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka a návrh navrhovateľa je v tejto časti dôvodný. preto došlo k preukázaniu existencie nároku navrhovateľa na zmluvnú pokutu ako aj jej špecifikácií a došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ak nie je možné sa stotožniť s názorom súdu prvého stupňa, že by si zmluvné strany zmluvnú pokutu nedohodli. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok po preskúmaní podľa ustanovenia § 221 ods. 1 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňoval nárok náhradu trov odvolacieho konania za súdny poplatok za odvolanie a trovy právneho zastúpenia vo výške 41,03 eur s DPH z jedného úkonu vo výške 31, 87 eur spolu s DPH a režijného paušálu vo výške 9,16 eura s DPH .

Po podaní odvolania vstúpil do konania ako vedľajší účastník Spotrebiteľské združenie OSA na strane odporcu, oznámenie o vstupe v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. združenie urobilo faxovým podaním v a zároveň vzniesla námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi a žiadalo návrh v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že sa jedná o vzťahy spotrebiteľskému a bez ohľadu na skutočnosť, či základný zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom plnenia, je uzavretý podľa ustanovení Obchodného zákonníka, vždy sa jedná o vzťahy spotrebiteľské (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.01.2011 spisová značka 5 M Cdo 20/2009). zároveň žiadal o náhradu trov konania za 2 úkony právnej služby, ktoré bude bližšie špecifikovať na výzvu súdu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), potom, čo zistil, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O.s.p.), prihladnuc na to, že v konaní sa prvostupňový súd dopustil vady, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.), na ktorú musel prihliadnuť, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť.

V zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku, a v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p. i uznesenia, (použitých s odkazom na § 251 ods. 4 O.s.p.), súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia má obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti samotného výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným

dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Účelom odôvodnenia rozhodnutia predovšetkým je preukázať správnosť rozhodnutia a jeho odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia, t.j. musí byť preskúmateľné.

Spravodlivým prejednaním veci je súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Podľa nálezu Ústavného súdu I.ÚS 26/94 obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom je potom porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny je potom aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Vyjadruje to aj znenie vyššie citovaného ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení rozhodnutia v zamietajúcej časti uvádzal, že súd nemá preukázané, že by sa účastníci konania dohodli, čo do výšky podmienok zmluvných pokút za omeškanie s platením splátok vo výške 33,19 Eur a zmluvné pokuty za predčasné ukončenie zmluvy vo výške 43,75 Eur. Preto v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. Čo sa týka istiny 305,28 Eur a úroku z úveru do odstúpenia od zmluvy vo výške 41,59 Eur, tieto sumy súd priznal navrhovateľovi ako opodstatnené spolu s úrokmi z omeškania za obdobie od 03.06.2008 vo výške 8,5 % ročne zo sumy 346,87 Eur. V ostatnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Úroky z omeškania súd priznal navrhovateľovi podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. - výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd má preukázané, že výška úrokov k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda ku 03.06.2008 bol 4,25 %, dvojnásobok takto činí 8,5 %. V tejto časti čo do určenej výšky úrokov z omeškania je návrh určený správne.

Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia prvostupňového súdu s vyššie uvedenými kritériami, je zrejmé, že prvostupňový súd sa nimi dôsledne neriadil.

Predmetná zmluvná pokuta bola dohodnutá obchodnými podmienkami konkrétne v článku v 4 k, pričom tieto tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18. 12. 2007. Rovnako aj zmluvná pokuta za omeškanie platby vo výške 33,19 euro bola rovnako dohodnutá obchodnými podmienkami v čl. 2 písm. f) a body ii) súhlasil odporca, že zaplatí navrhovateľovi ktorý bude oprávnený pripísať sumu akýchkoľvek nákladov na ťarchu jeho účtu, ktoré vzniknú navrhovateľovi pri vymáhaní sumy úveru (vyplýva z toho, že výška zmluvnej pokuty za omeškanie platby je v obchodných podmienkach jednoznačne určená). Podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak odporca prehlásil, že si obchodné podmienky vzťahujúce sa k zmluve prečítal porozumel im a pokladá ich ustanovenia za záväzné.

Tieto obchodné podmienky však súd vôbec nehodnotil

S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keďže sa ním účastníkom odňala možnosť konať pred súdom, zrušil, a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Slovenský právny poriadok upravoval postavenie a ochranu spotrebiteľa nasledovne :

- v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý bol účinný v období od 31.12.1992 do 30.06.2007. Dňom 01.07.2007 nadobudol účinnosť nový zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z., ktorý v ostatnom znení má v § 3 ods. 3 zakotvené, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. OZ č. 40/1964 Zb. definoval spotrebiteľské zmluvy v ust. § 52 rozdielne v období od 01.04.2004 do 31.12.2007 a rozdielne v období od 01.01.2008. S účinnosťou od 01.01.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom podľa ods. 3 cit. ust. je pritom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom podľa ods. 4 cit. ust. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Predmetný právny vzťah založený predmetnou zmluvou medzi navrhovateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľom v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ako podnikom v zmysle § 43 cit. zák. č. 610/2003 Z.z. a na druhej strane odporcom, ktorý pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a bol teda spotrebiteľom v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa § 43 cit. zák. č. 610/2003 Z.z. účastníkom, je spotrebiteľským vzťahom a predmetná zmluva o pripojení je zmluvou spotrebiteľskou a treba naň aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ust. ods. 1 sa nevzťahuje podľa ods. 2 iba na predmet plnenia alebo cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V ods. 3 potom zákonodarca demonštratívne vymenúva ktoré ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú za neprijateľné podmienky. Medzi ne novelou Občianskeho zákonníka zák. č. 568/2007 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2008 bolo zakotvené písm. k) v zmysle ktorého za neprijateľnú podmienku sa považuje i ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením tohto záväzku. Podľa ods. 5 cit. § 53 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Toto ustanovenie je zachované v Občianskom zákonníku v nezmenenej podobe od účinnosti piatej hlavy o spotrebiteľských zmluvách. Ostatne citované ustanovenie je kogentné a zakotvuje zákaz, aby sa zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve odchyľili od Občianskeho zákonníka takým spôsobom, že je to v neprospech spotrebiteľa. V zmysle ods. 2 tohto ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá síce nie je pre členské štáty EÚ priamo záväzná, avšak predstavuje interpretačné pravidlo a ktorá už bola transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky, v zmysle čl. 2 písm. a) nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3.

Podľa čl. 3 bod 1 cit. smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy k škode spotrebiteľa. Podľa bodu 2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty, podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté,

nevyučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Podľa bodu 3 príloha smernice obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

V zmysle čl. 4 cit. smernice bez toho, aby boli dotknuté ust. čl. 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy, alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa čl. 6 bod 1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 bod 1 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy tejto smernice bod 1. písm. e) medzi podmienky uvedené v čl. 3 ods. 3 okrem iných patrí i podmienka vyžadovať od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako náhradu.

Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na navrhovateľovi ako dodávateľovi.

Podľa ust. § 153 ods. 3 O.s.p. súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňový súd ak zamietne nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty z toho dôvodu, že ustanovenia o zmluvnej pokute ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy sú neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach zmluvných strán v neprospech odporcu ako spotrebiteľa, mal v zmysle ust. § 153 ods. 4 O.s.p. výslovne uviesť túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia aj bez návrhu, ukladá mu to priamo ustanovenie zákona, pretože vyslovuje, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná a nepriznal takto plnenie z dôvodu takejto podmienky dodávateľovi, tzn. navrhovateľovi, v tejto časti návrh zamietol. Povinnosťou súdu je teda okrem zamietnutia žaloby vo výroku, výslovne uviesť zmluvnú podmienku, ktorú určil za neprijateľnú. (§ 153 ods. 4 O.s.p.)

Ak sa preto zdôvodňuje zamietnutie v časti zmluvnej pokuty ako neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach zmluvných strán v neprospech odporcu, musí ju okrem iného súd vo výroku určiť ako neprijateľnú a odcitovať jej znenie vo výroku v zmysle ust. § 153 ods. 4 O.s.p. Týmto sa súd vôbec nezaoberal.

Rozsudok súdu prvého stupňa bol, preto v zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania zrušený s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keďže sa tým účastníkom odňala možnosť konať pred súdom a podľa ods. 2 vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa preto bude v ďalšom konaní správne posúdiť zmluvu a ustanovenia všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, a to v častiach čo sa týka zmluvnej pokuty i úroku z omeškania. Prihliadne pritom tiež na aplikáciu ustanovenia § 153 ods. 3 a ods. 4 O.s.p. Vykonané dôkazy vyhodnotí jednotlivo i v ich súhrne podľa ustanovenia § 132 O.s.p. a rozhodnutie vyhotoví zmysle ustanovenia § 157ods. 2 O.s.p., aby mohol byť preskúmateľný to znamená že jasne, výstižne, stručne uvedie, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, ako vec právne posúdil. Bude, samozrejme, dbať o to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. odvolací súd poukazuje tiež na vyjadrenie vedľajšieho účastníka, ktorí vstupujú do konania na podporu odporcu a vzniesol námietku premlčania, ktorú bude tiež potrebné posúdiť.

V zmysle ustanovenia § 224 ods. 3 O.s.p. zároveň rozhodne prvostupňový súd aj o trovách tohto odvolacieho konania, nielen o všetkých trovách konania pred súdom prvého stupňa.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte počtom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.